

Φθιώτιδος Συμεών: «Ο δρόμος προς στην αρετή πάντοτε είναι δύσβατος»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Σε κλίμα κατάνυξης και συγκίνησης τέλεσε χθες το βράδυ ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών την κουρά ενός νέου μοναχού στο Ιερό Μοναστικό Μητροπολιτικό Προσκύνημα της Παναγίας Προυσιωτίσσης Βαρδατών.

Παρουσία του Αγίου Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Περιστερίου Αρχιμ. π. Αγγέλου Ανθόπουλου, των Αγίων Καθηγουμένων Αγίου Βλασίου Στυλίδος και Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. π. Εφραίμ Τριανταφυλλόπουλου, Αγάθωνος Αρχιμ. π. Γερμανού Γιαντσίδη, Γενεσίου της Θεοτόκου Αντινίτσης Αρχιμ. π. Αμβροσίου Αναστασίου, του Αγίου Προηγούμενου και πολιούχου Γέροντος π. Χριστοφόρου Κολοκυθά, της Καθηγουμένης της Ιεράς Μονής Γενεσίου της Θεοτόκου Δαμάστας Γερόντισσας Ιωάννας, μοναχών και μοναζουσών μελών των Ιερών Αδελφοτήτων των ως άνω Ιερών Μονών, κληρικών, τοπικών αρχόντων, πλήθος πιστών από την Λαμία και την ιδιαίτερα πατρίδα του Σεβασμιωτάτου και του νέου μοναχού, την βυζαντινή Καστοριά, καθώς ο νέος Μοναχός έλκει την καταγωγή του από την Λιθιά της Καστοριάς, στην γραφική αυλή του Προσκυνηματος και κάτω από την σκιά των βράχων, με θέα την πόλη της Λαμίας και ένα μεγάλο μέρος του Φθιωτικού κάμπου, ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών τέλεσε την κουρά του δοκίμου μοναχού κ. Ιωάννη Ηλιάδη, με τον οποίο ο κ. Συμεών συνδέεται πνευματικά από πολλών ετών.

Το γεγονός κατέστη ιστορικό, καθώς πρώτη φορά τελείται μοναχική κουρά στο μοναστηριακό αυτό κάθισμα και μάλιστα σε μία ημερομηνία επετειακή για τον κ. Συμεών, καθώς την 19η Αυγούστου του έτους 2002 εκάρη μοναχός και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών στην Ιερά Μονή των Αγίων Αναργύρων Μελισσοτόπου Καστοριάς.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών έδωσε το όνομα «Ιερόθεος» στο νέο μοναχό, εις τιμήν του Αγίου Ιεροθέου, πρώτου Επισκόπου Αθηνών και εις μνήμην του μακαριστού Αγιορείτου Γέροντος Ιεροθέου του Καρυώτου, δημιουργού του πρώτου εν Καρυαίς Βιβλιοπωλείου και Διευθυντού του περιοδικού «Πρωτάτον».

Στο λόγο του ο κ. Συμεών μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Απόψε είναι γιορτή και χαρά. Ο αδελφός πατήρ Ιερόθεος ετοιμαζόταν ως δόκιμος για το γάμο του και ζει σήμερα γάμο και χαρά, τον προσωπικό του γάμο, την προσωπική του ανάσταση, την προσωπική του αναβάπτιση, ένα νέο σπουδαίο μεγάλο ξεκίνημα στη ζωή του εδώ στην σκέπη, στην αγκαλιά της Παναγίας μας, στη «Λιθιά της Φθιώτιδος», εδώ στην κορυφή αυτήν της Παναγίας της Προυσιώτισσας, κάτω από τις γραμμές του σιδηροδρόμου δίπλα στη γέφυρα του Γοργοποτάμου, ένα σημείο εμβληματικό για αυτόν εδώ τον τόπο, σε ένα τόπο που η Χάρις της Παναγίας είναι έντονη και πατέρα Ιερόθεε από τη στιγμή που ήρθες εδώ κοντά μου έχεις ζήσει αυτή τη χάρη της παρουσίας της Παναγίας Μητέρας μας, τη Θαυματουργό της Χάρη.

Κρατάς στα χέρια σου τα δύο πολυτιμότερα σύμβολα, αλλά και σημεία της μοναχικής σου ζωής, τον Τίμιο Σταυρό και την λαμπάδα του Βαπτίσματός σου. Τον Τίμιο Σταυρό όχι απλώς για να σου θυμίζει το προφανές και αυτονόητο, ότι η μοναχική ζωή είναι μία σταυρωμένη ζωή, αλλά κυρίως ότι η αληθινή ζωή είναι η σταυρωμένη ζωή. Η ζωή της πραγματικής αγάπης είναι η ζωή του Σταυρού, δεν μπορεί να υπάρξει αγάπη χωρίς πόνο, δε μπορεί να υπάρξει αγάπη χωρίς κόπο, δε μπορεί να υπάρξει αγάπη χωρίς θυσία. Βλέπεις ο ποιητής και στιχουργός τραγουδά: «της αγάπης αίματα». Η αγάπη έχει αίμα. Η αγάπη έχει Γολγοθά και μόνο μέσα από το Γολγοθά φτάνει κανείς στο Φως της Αναστάσεως. Δε μπορείς να

κρατήσεις αυτή τη λαμπάδα και να γίνεις Φως, εάν δεν περάσεις μέσα από το Σταυρό του Χριστού και χαίρομαι που ως ώριμος καρπός βρίσκεσαι σήμερα έτοιμος να ακολουθήσεις ώριμα, συνειδητά και υπεύθυνα αυτή την επιλογή, η οποία δεν είναι μία επιλογή ανελευθερίας, δεν είναι μία επιλογή καταναγκασμού, δεν είναι μία επιλογή κακομοιριάς, δεν είναι μία επιλογή ήττας, αλλά είναι μία αρχοντική επιλογή, είναι μία επιλογή πριγκιπική. Σήμερα είσαι το πριγκιπόπουλο της Εκκλησίας, είσαι ο βασιλιάς, είσαι ο γαλαζοαίματος όχι με φυλετική έννοια, ούτε με ταξική αλλά με πνευματική έννοια της Εκκλησίας.

Σήμερα χαίρονται Άγγελοι, Άγιοι, σήμερα αγάλλονται ψυχές και δικών σου προσφιλών ανθρώπων, των κατά σάρκα γεννητόρων σου από τον ουρανό όσο και συντοπίτες σου, οι συγχωριανοί σου, οι οικογενείς σου που ταξίδεψαν από την όμορφη περιοχή της Καστοριάς και ιδιαίτερα από την ιδιαίτερή σου πατρίδα, αυτοί οι άνθρωποι που σε γνώρισαν, που σε αγάπησαν, σε αγαπούν, στέκονται δίπλα σου, συμμετέχουν στη χαρά σου, άνθρωποι με τους οποίους και εγώ προσωπικά γνωρίζομε παιδιόθεν, έχω γευθεί την αγάπη τους και πάντοτε αποτελούν κομμάτι ζωντανό της καρδιάς μου όχι σαν μια ανάμνηση από το παρελθόν, αλλά σαν ένα διαρκές παρόν.

Επέλεξα το όνομα Ιερόθεος για πολλούς λόγους, όχι μόνο για αυτούς που κάποιοι ίσως φαντάζονται. Προς τιμήν του Αγίου Ιεροθέου, πρώτου Επισκόπου Αθηνών, ο οποίος ήταν ανάμεσα σε αυτούς, που άλλαξαν την ιστορία του σύγχρονου δυτικού κόσμου. Αν ο Άγιος Ιερόθεος, ο Άγιος Διονύσιος Αεροπαγίτης, πολιούχος των Αθηνών, η Δάμαρις και ολίγοι Αθηναίοι ευρισκομένοι πάνω στην Πνύκα, στο λόφο της Πνύκας, στον Άρειο Πάγο, όταν ο Απόστολος των Εθνών Παύλος κήρυξε την Καινή διδαχή, φανέρωσε ποιος ήταν ο άγνωστος Θεός που είχαν πάνω στο βωμό οι αρχαίοι Έλληνες και τον λάτρευαν χωρίς να ξέρουν, αν αυτές οι ψυχές δεν είχαν αποδεχτεί τη διδαχή του Παύλου, δεν είχαν πει το μεγάλο «Ναι», σήμερα ίσως να είμασταν ακόμα στα είδωλα και εμείς και όλη η Ευρώπη, σήμερα ίσως να έλειπε ένας πυλώνας σημαντικός του ευρωπαϊκού κεκτημένου που είναι ο χριστιανισμός, η χριστιανική παράδοση, οι αρχές του χριστιανισμού, πάνω στις οποίες βασίστηκαν οι διακηρύξεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και οι κατακτήσεις του σύγχρονου κόσμου.

Εκπληρώνω σήμερα και ένα προσωπικό τάμα προς στον Άγιο Ιερόθεο, καθώς αξιώθηκα να διακονήσω στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών, της οποίας υπήρξε πρώτος Επίσκοπος και κοσμεί το αθηναϊκό Αγιολόγιο και δεν είναι τυχαίο, ότι η Σύναξη των Αγίων της Αθήνας έχει οριστεί να εορτάζεται στις 12 Οκτωβρίου που είναι η μέρα που η Εκκλησία μας τιμά και τον Όσιο Συμεών τον Νέο Θεολόγο, αλλά

είναι και μία μέρα ιστορική, καθώς στις 12 Οκτωβρίου υψώθηκε και πάλι η ελληνική σημαία στην Ακρόπολη μετά τη ναζιστική κατοχή και ναζιστική θηριωδία. Όφειλα λοιπόν στους Αγίους της Αθήνας να προσφέρω ένα εκλεκτό τέκνο της Μητροπόλεως μου, να προσφέρω το όνομα του Αγίου Ιεροθέου και έτσι αυτός είναι ένας πρώτος και συνάμα βασικός λόγος.

Επίσης ο σύνδεσμός σου από παιδί με ένα σπουδαίο γέροντα, τον π. Ιερόθεο τον Καρυώτη, έναν μοναχό που άφησε ιδιαίτερο στίγμα σε πολλαπλά επίπεδα, Ένα σπουδαίο πρόσωπο ο πατήρ Ιερόθεος με το οποίο ιδιαίτερα συνδέθηκες και ιδιαίτερα σε τιμούσε και τον τιμούσες και νομίζω ότι επαξίως και στη μνήμη του σήμερα έλαβες το όνομα Ιερόθεος.

Επίσης το όνομα Ιερόθεος του κοσμούν και σημαντικοί ιεράρχες της Εκκλησίας μας, σημερινοί, με τους οποίους συνδέομαι ιδιαιτέρως όπως ο Άγιος Ζιχνών και Νευροκοπίου κ. Ιερόθεος, Αντιπρόεδρος της τρεχούσης συνθέσεως της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναύπακτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος και πλείστοι όσοι άλλοι, ως και ο Αγαθωνίτης αδελφός μου, αγαπημένος μου Μητροπολίτης Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου κ.Ιερόθεος.

Ο δρόμος της μοναχικής ζωής δεν θα είναι ανθόσπαρτος, ούτε θα είναι όλα στρωμένα με ροδοπέταλα. Ο δρόμος που οδηγεί στην αρετή πάντοτε είναι δύσβατος, πάντοτε έχει μονοπάτια και κοφτερές πέτρες, αλλά έχει τη χαρά και την ικανοποίηση αυτής της θέας. Για να δούμε αυτή τη θέα ανεβήκαμε σκαλοπάτια, κουρασθήκαμε, ταλαιπωρηθήκαμε και ανέβηκαν και γέροντες και γερόντισσες μετά δυσκολίας αλλά η αναψυχή και η ανάπαυση που αισθάνεται κανείς ανηφορίζοντας σε ένα ύψωμα δεν περιγράφεται και δεν αναπληρώνεται. Έτσι κι εσύ αδελφέ μου π. Ιερόθεε έχεις να βαδίσεις δρόμον ανηφορικό. Αυτός είναι ο μοναχικός δρόμος, ο οποίος όμως θα σου δώσει ανεκλάλητες χαρές, απερίγραπτες, «ων ουκ έστιν άξιος ο κόσμος» όπως λένε τα ιερά κείμενα, στο βεβαιώνει και η παρουσία των εκλεκτών πατέρων εδώ και όλων των αδελφών σου.

Εύχομαι π. Ιερόθεε όχι απλώς καλή πορεία, αλλά καλή συνοδοιπορία. Έτσι πορευόμεθα στην Εκκλησία, δεν ακολουθούμε ατομικό δρόμο, ούτε ατομική ατζέντα, αλλά πορευόμαστε όλοι μαζί και το κάλεσμά μας είναι ανοιχτό προς όλους και πορευόμεθα αυτό το δρόμο προς την ουράνια πατρίδα και την Ουράνια Βασιλεία».

Ακολούθησε προεόρτια Ιερά Αρχιερατική Αγρυπνία για την εορτή της Αποδόσεως της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, ημέρα κατά την οποία πανηγυρίζει το Ιερό Μοναστηριακό Κάθισμα.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Μητροπόλεως (89,4 Fm) και από διαδικτύου, ενώ τους ιερούς ύμνους απέδωσε χορός Ιεροψαλτών υπό τον Διευθυντή του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ και τον Καθηγητή του Ωδείου και Πρωτοψάλτη του Ιερού Ναού Αγίου Αθανασίου Λαμίας κ. Σεραφείμ – Παναγιώτη Κυρίτση.

Στις Ιερές Ακολουθίες μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. Γεώργιος Κοτρωνιάς, ο Δήμαρχος Λαμιέων κ. Ευθύμιος Καραΐσκος, ο τ. Δήμαρχος Αγίων Αναργύρων Καστοριάς κ. Απόστολος Κιοσσές, ο οποίος απηύθυνε και σχετικό ευχαριστήριο λόγο, Αντιδήμαρχοι, ο Διοικητής της 7ης ΕΜΑΚ Αρχιπύραρχος Χρήστος Πλουμάκης, ο Αστυνομικός Υποδιευθυντής Δ.Α. Φθιώτιδος κ. Ευάγγελος Αλεξανδρής, ο Διοικητής του Γενικού Νοσοκομείου Λαμίας κ. Ανδρέας Κολοκυθάς, ο Πρόεδρος του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος κ. Δημήτριος Δρακάκης, καθώς και εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου

Περισσότερες ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ:

